

[Jørgen Jensen]

ningen har vi ikke hørt noget om, selv om der er små løfter.

Så er der indkomstpoltikken og værdistigningsafgiften. Der sagde den ene regeringsleder, som havde ordet, at det kan vi fortsat diskutere i de kommende måneder. Det er klart, at så længe man diskuterer, sker der ikke noget galt, heller ikke for dem, som hidtil har belånt og har levet højt på det.

Må jeg så sige om boligløsningen, at den er på højde med den midlertidige løsning i foråret. Det skulle være en lille finte til, at de, der var med til den løsning, også kunne acceptere dette. Men det forlig, der var dengang, var midlertidigt og skulle sikre en løsning, som byggede på det, som lejerbevægelsen og socialdemokratiet selv havde givet løfter om. Det ligger der ikke i det, der er her.

Jeg må også sige, når statsministeren remsede disse småting op: hvad er der om arbejdsledigheden? Det hørte vi ikke noget om. Vi hørte ikke noget om de 170.000 eller de 200.000 og heller ikke noget om den skæve fordeling af de værdier, der bliver frembragt, og heller ikke noget om en skattereform.

Derfor må jeg sige, at når statsministeren talte om skuffelse over reaktionen i dele af fagbevægelsen, skal jeg ikke lægge skjul på, at det er vor opfattelse, at de, der i dag protesterer, i virkeligheden er dem, som er med til at bære udviklingen fremad, og vi håber, at protesterne bliver så stærke, at de også sprænger det samarbejde, der imellem den del af socialdemokratiet, som statsministeren taler for, og venstre. Vi håber altså på, at regeringens levetid bliver kort.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venste vil stemme imod de fire dagsordensforslag, der er fremsat, og stemme for det dagsordensforslag, som hr. Kjeld Olesen har fremsat. Vi ønsker ingen kunstig dagsordensdramatik. Jeg går ud fra, at denne dagsorden i virkeligheden mere er beregnet på at se, om nu også regeringen har sine 88 mandater bag sig, end den er beregnet på noget andet, for den siger jo ikke så forfærdelig meget. Ved at stemme for den godkender vi ikke regeringsprogrammet i dets helhed, men vi vil gerne stemme for at få sagt, at vi selvfølgelig er interesserede i, at der skal samarbejdes her i folketinget.

Udenrigsministeren havde jo meget hurtigt fundet sig en, skal vi sige meget elegant måde at sige ingenting på. Jeg er helt uden forbehold sikker på, at det er en stil, der vil gøre sig i diplomatiet. Den klædte en udenrigsminister, men der er jo altså det ved det, at indenrigspolitik ikke altid er diplomati, her er vi nødt til en gang imellem at diskutere med hinanden, og det undlod udenrigsministeren at gøre. Jeg vil derfor gerne over for udenrigsministeren præcisere, hvad det var, der var en sådan opstandelse over.

Jeg er skuffet over indholdet i denne regeringserklæring. Jeg nærer frygt for, at denne regering ikke bruger de muligheder, den faktisk har. Jeg frygter, at den fører til stilstand; jeg frygter, at regeringen, hvis man ikke griber kraftigere til med større dristighed over for nogle af de centrale problemer, som jeg nævnte i min tale: medejendomsretten, skatte- og boligpolitikken, spænder ben for sig selv, så der ikke vil kunne gennemføres nogen virksom indkomstpoltik. Indkomstpoltikken skal forberedes ikke med ord, men med politisk handling her i folketinget. Ellers vil den mislykkes, og så er der faktisk, som udenrigsministeren sagde, al mulig grund til opstandelse eller panik både på midten og på fløjene. For hvis det forsøg mislykkes, mislykkes den økonomiske politik, der er lagt frem, og som er nødvendig, og så vil vi om 2 år ikke være kommet et skridt videre i bekæmpelsen af vore økonomiske problemer. Derfor er der grund til opstandelse, når man ser, at regeringen tilsyneladende ikke agter at bruge de muligheder, som den politiske stabilitet kunne give for en økonomisk politik, der kunne være virksom.

Det er derfor måske ikke nogen dårlig betegnelse, at der var opstandelse, og at min tale var udtryk for det, for jeg frygter, at det, man har skibet sig ind i og forsøger at lave til foråret, ikke kan lykkes, fordi man på dette tidspunkt ikke tager tilstrækkelig konsekvent og dristigt fat for at berede vejen for indkomstpoltikken.

Jens Møller (KrF):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men kun komme med nogle få bemærkninger til nogle af de dagsordensforslag, der er fremsat.